

[Aksel Larsen.]

større skatteindtægt. Man slår således 2 fluer med ét smæk.

Man kunne desuden ved lovgivningsforanstaltninger foretage en begrænsning af i hvert fald visse dele af afbetalingshandelen. Denne handel bevirker, at mange anskaffer sig forbrugsgenstande på valutaens bekostning, som de ikke har overvældende brug for, og som de måske egentlig ikke har råd til. Men denne afbetalingshandel bevirker også noget andet, nemlig at der er nogen, der tjener fantastiske summer på at låne penge ud. Nu er vi efterhånden nået dertil, at den reelle rente for den legale kapital på lånemarkedet er omkring 10 pct., men renten for kapital til finansiering af afbetalingshandelen er oppe på omkring 20 pct. Det er ganske klart, at når man kan få så høje renteindtægter ved at låne penge ud, får man derved mulighed for et større forbrug, men det vil igen sige, at det samlede forbrug stiger mere, end det ellers ville.

I den forbindelse vil jeg tillade mig at sige, at når man har så travlt med at snakke om indkomstpolitik, og når de fleste i den forbindelse kun tænker på lønpolitik og tænker på at begrænse lønstigninger med det argument, at der ikke er råd til forbrugsudvidelse, skulle man hellere tænke på forbrugsindskrænkninger for rentekapitalisterne; så blev der måske bedre råd til, at andre kunne få lov til at udvide deres forbrug.

Det vil man også nå, hvis vi får en effektiv skatteligning, og jeg beklager meget, at hverken den tidligere eller den nuværende højtærede finansminister har været til stede på et udvalgs møde, der foregik for nogle år siden, hvor ligningsdirektøren og ligningschefen sagkyndigt forklarede, at hvis de fik lidt ekstra bevillinger, så de kunne ansætte flere folk, kunne de skaffe staten langt større skatteindtægter ved en bedre kontrol med selvangivelserne. Ja, embedsmændene vovede ikke at bestride, selv om de naturligvis som embedsmænd heller ikke vovede at bekræfte, tidligere statsminister Kampmanns beregninger, hvorefter 4-5 milliarder kroner i indtægter holdes uden for selvangivelserne. Men er dette blot tilnærmelsesvis rigtigt, vil det antagelig sige, at hvis selvangivelserne blev kontrolleret ordentligt, ville staten i hvert

fald få en milliard kroner mere i indkomstskat med den nuværende udskrivningslov. Når skattesnyderne er i stand til at slippe for at betale sådanne skatter — dertil kommer også kommuneskatter — har de mulighed for at have et tilsvarende større forbrug, som de altså har på samfundets regning og på andre skatteyderes regning. Hvis man ønsker at forbedre statens finansielle situation, og hvis man ønsker at begrænse en væsentlig del af forbruget, så lad os få en effektiv skatteligning, som det, efter hvad ligningsdirektøren har forskrevet mig, er muligt at nå selv med den nuværende lovgivning.

Man kunne jo også interessere sig for at afskaffe de forskellige former for præmiering af opsparing. Disse opsparinger er jo i allerhøjeste grad fiktive, og jeg har læst noget i en morgenavis om, at nu er der også et sagkyndigt udvalg — eller er det en kommission? — der er ved at finde ud af, at nogle af dem i hvert fald er usunde. Det man, så vidt jeg forstod, i særlig grad hæftede sig ved, er det sidste nye dyr i åbenbaringen, vi fik i forbindelse med omsforliget, nemlig præmieringen af afbetaling på pantelikret gæld. Hvis man er flink og betaler sine terminsydelser, når man har et hus eller fast ejendom — og det er man nødt til at gøre, ellers bliver det sat til tvangsauktion — så kommer staten og siger: I er flinke, så I skal have skatnedsættelse. Det er selvfølgelig det rene vrøvl, da pengene ville blive betalt alligevel. Det er urimeligt at give skattelettelse af den grund. Jeg håber, at vi slipper af med denne bestemmelse.

Jeg ved dog ikke, om det ikke er endnu mere urimeligt, at der er noget, der hedder skattelettelse, hvis man sætter penge ind på en kapitalbindingskonto. Hvis man ikke har sygekasseudgifter o. lign., kan man sætte indtil 1.500 kr. ind, og så har man lov til at skære indkomsten på sin selvangivelse ned med de samme 1.500 kr. Jeg har vekslende finansministres erklæringer om, at efter deres opfattelse og efter de oplysninger, de har fra bankerne, er det minimalt, hvad der virkelig opspares på den måde. I de fleste tilfælde er det penge, der flyttes fra én konto til en anden. Men man må så erkende, at det nu er ved at blive værre end Ebberød bank. Det er